

XXXII.

Betænkning

over

Forslag til midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 2. Marts 1911.)

Som paapeget i Bemærkningerne til Lovforslaget er det nødvendigt nu at træffe en Afgørelse om, hvorvidt de ved Lov Nr. 129 af 1. April 1905 indførte Tillægsbestemmelser til den gældende Straffelov vedblivende skulle opretholdes eller mulig erstattes af andre Regler.

Udvalget er enigt med Justitsministeren om, at der ikke for Tiden er Anledning til at foretage mere indgribende eller vidtgaaende Ændringer i den bestaaende Straffelovgivning, da der er nedsat en Kommission til Forberedelse af Straffelovens Revision, og da Kommissionen tilmed ifølge Justitsministerens Udtalelser ved nærværende Lovforslags første Behandling i Folketinget kan ventes at ville afgive Betænkning inden Udgangen af indeværende Aar.

Lovforslaget ses at være udarbejdet med foranførte for Øje, og de i samme foretagne Afgivelser fra fornævnte midlertidige Lov ere derhos gennemgaaende begrundede i de siden Lovens Ikrafttræden indvundne Erfaringer. Udvalget kan derfor give Lovforslaget sin Tilslutning.

Man har dog ment at burde bringe nogle Ændringer i Forslag. Med Hensyn

til disse har der hersket noget afvigende Meninger indenfor Udvalget.

Et *Flertal* (R. Andersen, Effersøe, Ellinger, Ingvard Jensen, N. Jensen, R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds], Pinstrup, L. Rasmussen og J. Sørensen) finder det rigtigt samtidig med, at § 5 om legemlig Straf i Lov Nr. 129 af 1. April 1905 udgaar, at skærpe Straffen i Lovforslagets § 1 for den, der viser Tilbøjelighed til at udøve Vold mod sagesløs Person, samt for særlig raa eller brutale Overfald paa saadan Person. Hertil sigte de skærpene Bestemmelser i Ændringsforslag Nr. 1 og 2 til § 1. — Ændringsforslag Nr. 2 gaar samtidig i en anden Henseende i formildende Retning, idet man udskyder det Straffeminimum af Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 3 Maaneder eller anden tilsvarende Straf, som indeholdes i Lovforslagets § 1, 2det Stykke, 2det Punktum, med Hensyn til Vold mod sagesløs Person efter Straffelovens § 203, naar Gerningsmanden har villet den indtraadte Skade („Følge“) eller dog har maattet forudse den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen, uden at der i øvrigt foreligger